

[Inger Stilling Pedersen]

u-land. Kristeligt folkeparti har her foreslået, at det også skulle stå åbent for pensionister, og dette forslag er blevet godt og positivt modtaget.

I forbindelse med forespørgselsdebatten om adoption blev det understreget, at der ikke var børn nok til adoption. Dette bliver imødegået med påstanden om, at det er Danmarks stramme og besværlige adoptionsregler, der hindrer børn i at få et hjem i Danmark.

Det ville være godt at få dette spørgsmål grundigt undersøgt. Danske forældre vil gerne give nødstedte børn et hjem, men det er særdeles vanskeligt at få lov til det. Vi taler om barnets tarv. Vi vil være med til at sikre barnets rettigheder, men spørgsmålet er, om vi lever op til det. Det er så nemt at sige, at de skal hjælpes i deres eget land, men vi ved jo godt, at det lyder hult. De bliver ikke hjulpet.

Kristeligt folkeparti har også ønsket, der skulle være mulighed for i denne debat at se nærmere på danske børns forhold. Skal vi se på det i relation til barnets rettigheder, må vi sige, at danske børn har mange af disse rettigheder. Men der er alligevel grund til at trække visse ting frem.

I erklæringen om barnets rettigheder, artikel 6, står der bl. a., og jeg citerer:

»Barnet trænger til kærlighed og forståelse, for at dets personlighed kan udvikle sig fuldt ud harmonisk. Så vidt det overhovedet er muligt, bør barnet vokse op under forældrenes omsorg og ansvar og i alt fald i en atmosfære af hengivenhed og af moralsk og materiel trykthed.«

Op i artikel 7, jeg citerer:

»Barnets tarv skal være rettesnoeren for dem, der er ansvarlige for dets opdragelse og vejledning. Dette ansvar påhviler i første række forældrene.«

Under forespørgselsdebatten, som kristeligt folkeparti har rejst, om værdien af en hjemmearbejdende ægtefælles indsats var det forestemende at høre den ringe forståelse, der var for arbejdet i et hjem med børn. Vort samfund er bygget på at tilgodese udearbejdende forældre. I debatten sagde økonomiministeren dette meget klart, jeg citerer (folketingets forhandlinger 1978-79, sp. 5423):

»...ingen kan formentlig være i tvivl om, at det nuværende regelsæt omkring ægtefællesbeskatningen, børnetilskud og betaling for

benyttelse af daginstitutioner i høj grad er præget af den målsætning at sikre kvinders ligestilling såvel på arbejdsmarkedet som i samfundet i al almindelighed. Herved har det offentlige givet de gifte kvinder en tilskyndelse til at deltage i erhvervslivet.«

Hvad har man gjort for at sikre børnenes mulighed for samvær med forældrene? Børnene har betalt prisen for den førte politik på dette område.

Økonomiministeren sagde bl. a. også, at betalingsbalanceproblemet's løsning har første prioritet, og at familiepolitiske foranstaltninger ikke må gå ud over finanspolitikken.

Kristeligt folkeparti er enig i, at den økonomiske situation er meget alvorlig, men det må ikke hindre os i at rette op på åbenlyse skævheder og se nærmere på, om vi prioriterer rigtigt. Hvis vi skulle leve op til erklæringen om barnets rettigheder, bl. a. de ting, jeg har citeret, så kommer vi ikke uden om at ændre kursen. Der er ligesom ikke rigtig plads til børnene i vort samfund, de tæller meget lidt med i samfundets planlægning og målsætning.

Børnene har krav på en særlig beskyttelse og hensyntagen. De kan ikke selv arbejde for at ændre deres forhold, de kan ikke sætte magt bag deres ønsker, de er prisgivet de voksne. Barnet hører til i et hjem. Det er forældrenes opgave og ansvar at opdrage og påvirke barnet, at give det kærlighed og trykthed. I kristeligt folkeparti siger vi det på den måde, at barnet er en Guds gave til forældrene, det er betroet i deres varetægt.

Hvordan tilgodeser vi så bedst barnet og giver det de bedste livsbetingelser? I kristeligt folkeparti er der ingen tvivl om svaret. Barnet må, så vidt det overhovedet er muligt, vokse op i et hjem. En institution kan aldrig erstatte et hjem. Skal børn fjernes fra hjemmet, skal det være særdeles påkrævet. I stedet bør der sættes ind på at hjælpe familien, så barnet kan blive hjemme. Vi må i højere grad føre en familiebevarende politik. De penge, vi investerer her, bliver godt forrentet.

Vi taler om barnets tarv, men det kan tolkes, og det bliver også tolket sådan, at det egentlig er et spørgsmål, om det ikke er helt andre interesser, der varetages, når man siger, man varetager barnets tarv. Vi er blevet så dygtige til at lave regler, lave båse, hvor alle, der ikke kan tilpasses disse, ikke tæller med.